

NAPLÓVERSEK

2011. március 16. szerda
nem indul útnak

újra a súly a súly a csontokban
izmokban a mellkasban és a vállban
az utazás elmarad nem indul
hosszú útra ma nem mer nekivágni
fel sem jutna a túl meredek
kameničkán a kaptatón
az eső sűrű függönyén át
délbe csúszik át a reggel
és délutánba a dél
a vízöntők újra ontják
fentről az égvizet
az egymásba ölelkező duna
és száva helyett az ablak-
üvegen az összefolyó cseppek
kiszámíthatatlan véges útjai

28 **2011. március 27. vasárnap**
vajdasági költő

egyszer egy vajdasági költő azt
írta hogy vajdasági költő
vasárnap ír verset mert a hét más
napjain dolgozik a mindennapi
betevő falat után lohol
tenger és hétvégi írás ennyi
a vajdasági költő-lét meg
amit g. l. írt hogy hegyek és költők
alig vannak nálunk de ezen csak
mosolyogni tudok a kálvárián
a kálvária-dombhoz ahonnan
a lábam akár le is lógathatom
a semmibe közelebb van az ég
akár egy parnasszuson ülnék azon
gondolkodván hogy városként és
falvanként hány kálvária-domb van
s költő is ezért sok talán

2011. április 1. péntek
ki viszi

29

vége a szerelemnek írta k.
április bolondját járatták velem
és barátaikkal a facebook-on
csak úgy dőltek a hozzászólások hogy
ne és ne semmiképp hová tűnt
az álompár holott csak tréfa volt
de én még este is csak arra tudtam
gondolni hogy túlsó part
s hogy akkor most ki viszi át

